

Bruxelles, den 6.12.2012
COM(2012) 733 final

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET
i henhold til artikel 395 i Rådets direktiv 2006/112/EF

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET

i henhold til artikel 395 i Rådets direktiv 2006/112/EF

1. BAGGRUND

I henhold til artikel 395 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ("momsdirektivet") kan Rådet med enstemmighed på forslag af Kommissionen give en medlemsstat tilladelse til at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger bestemmelserne i direktivet, for at forenkle momsopkrævningen eller for at undgå visse former for momsunddragelse eller momsundgåelse. Rådet skal give sin godkendelse, inden der kan indføres ændringer i en medlemsstats nationale lovgivning. Da denne procedure indebærer fravigelser fra de generelle momsprincipper, skal sådanne fravigelser i henhold til Domstolens faste retspraksis være begrænsede i omfang og stå i rimeligt forhold til målet dermed.

Ved brev registreret i Kommissionen den 24. februar 2012 anmodede Den Franske Republik om tilladelse til at indføre foranstaltninger, der fraviger artikel 193 i momsdirektivet. I henhold til momsdirektivets artikel 395, stk. 2, underrettede Kommissionen ved brev af 9. november 2012 de øvrige medlemsstater om Frankrigs anmodning. Ved brev af 12. november 2012 underrettede Kommissionen Frankrig om, at den havde alle de oplysninger, som den fandt nødvendige for at kunne vurdere anmodningen.

Ved brev registreret i Kommissionen den 11. juni 2012 anmodede Forbundsrepublikken Tyskland om tilladelse til at indføre foranstaltninger, der fraviger artikel 193 i momsdirektivet. I henhold til momsdirektivets artikel 395, stk. 2, underrettede Kommissionen ved brev af 9. november 2012 de øvrige medlemsstater om Tysklands anmodning. Kommissionen underrettede ved brev af 12. november 2012 Tyskland om, at den havde alle de oplysninger, som den fandt nødvendige for at kunne vurdere anmodningen.

Ved brev registreret i Kommissionen den 25. juli 2012 anmodede Republikken Østrig om tilladelse til at indføre foranstaltninger, der fraviger artikel 193 i momsdirektivet. I henhold til momsdirektivets artikel 395, stk. 2, underrettede Kommissionen ved brev af 9. november 2012 de øvrige medlemsstater om Østrigs anmodning. Kommissionen underrettede ved brev af 12. november 2012 Østrig om, at den havde alle de oplysninger, som den fandt nødvendige for at kunne vurdere anmodningen.

2. RESUMÉ AF ANMODNINGERNE

Frankrig anmoder om en fravigelse, der tillader indførelse af omvendt betalingspligt på indenlandske leveringer mellem afgiftspligtige personer af gas og elektricitet samt teletjenester som en foranstaltning til at undgå momssvig, specielt til at imødegå risikoen for karruselsvig.

Tyskland og Østrig anmoder om en fravigelse, der tillader indførelse af omvendt betalingspligt på indenlandske leveringer mellem afgiftspligtige personer af gas og elektricitet som en foranstaltning til at undgå momssvig, specielt til at imødegå risikoen for karruselsvig.

3. FRAVIGELSEN VEDRØRENDE OMVENDT BETALINGSPLIGT

I henhold til artikel 193 i momsdirektivet påhviler momsden den afgiftspligtige person, der foretager den afgiftspligtige levering af varerne eller ydelserne. Formålet med en ordning for

omvendt betalingspligt er, at afgiftspligten lægges over på den afgiftspligtige person, som leveringen udføres til.

Momskarruseller opstår, når forhandlere undgår at betale moms til skattemyndighederne efter at have solgt deres varer. Deres kunder er derimod berettiget til momsfradrag, eftersom de er i besiddelse af en gyldig faktura. I de værste af sådanne sager om momsunddragelse leveres de samme varer eller ydelser flere gange via en såkaldt "karruselordning" (som omfatter varer og ydelser, der handles med mellem medlemsstater), uden at der betales moms til skattemyndighederne. Ved at udpege den person, der modtager varerne eller ydelserne, som afgiftspligtig i sådanne tilfælde, kan ordningen for omvendt betalingspligt fjerne muligheden for at inkludere sig på denne form for skatteunddragelse.

I september 2009 foreslog Kommissionen at ændre momsdirektivet hvad angår en fakultativ og midlertidig anvendelse af ordningen for omvendt betalingspligt ved levering af bestemte varer og tjenesteydelser, som kan være udsat for svig (KOM(2009) 511, EUT C 26 af 28.1.2011, s. 11). For varer var der særligt tale om mobiltelefoner, integrerede kredsløbsanordninger, parfume og ædelmetaller, og for tjenesteydelser om kvoter for drivhusgasemissioner. Listen tog udgangspunkt i oplysninger, som Kommissionen havde indsamlet for sektorer, der på det tidspunkt i høj grad var berørt af karruselsvig. Formålet med forslaget var at give alle medlemsstaterne de samme muligheder, og samtidig oprette en effektiv evalueringsmekanisme for at vurdere dets grænseoverskridende virkninger.

Rådet nåede på det tidspunkt ikke til enighed om hele forslaget og vedtog derfor i stedet kun den del, der berører kvoter for drivhusgasemissioner, med Rådets direktiv 2010/23/EU af 16. marts 2010. Rådet tilkendegav dog, at det ville vende tilbage til de øvrige dele på et senere tidspunkt. Ved en erklæring til protokollen forpligtede Rådet sig til at fortsætte drøftelserne om de øvrige dele af forslaget. Kommissionen mener, at det nu er på tide at genoptage forhandlingerne.

Sammen med forslaget til en hurtig reaktionsmekanisme (COM(2012) 428) vil spørgsmålet om momskarruselsvig blive taget fat om både på kort og på længere sigt.

4. ANMODNINGERNE

Frankrig anmoder under henvisning til artikel 395 i momsdirektivet om, at Rådet på forslag af Kommissionen bemyndiger Frankrig til at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger artikel 193 hvad angår anvendelsen af ordningen for omvendt betalingspligt på indenlandske leveringer mellem afgiftspligtige personer af gas og elektricitet samt teletjenester. Frankrig mener, at en sådan ordning for omvendt betalingspligt er nødvendig som værn mod indtægtstab på grund af karruselsvig.

Grunden til at Frankrig har indgivet denne anmodning er, at de aktuelle foranstaltninger til forebyggelse af svig ikke fungerer effektivt, og selv om der i øjeblikket ikke er konstateret svig i disse sektorer i Frankrig, har en lang række mistænkelige virksomheder eller enkeltpersoner fået adgang til det franske marked for gas og elektricitet og er ved at blive undersøgt. Frankrig frygter derfor, at svig med drivhusgasemissionskvoter vil flytte til andre handelsvarer og -ydelser såsom gas og elektricitet samt teletjenester. Fra den 1. april 2012 ændrede Frankrig sin lovgivning, således at der anvendes omvendt betalingspligt på disse leveringer.

Tyskland og Østrig anmoder under henvisning til artikel 395 i momsdirektivet om, at Rådet på forslag af Kommissionen bemyndiger dem til at indføre særlige foranstaltninger, der fraviger artikel 193, hvad angår anvendelsen af ordningen for omvendt betalingspligt på indenlandske leveringer mellem afgiftspligtige personer af gas og elektricitet. De mener, at en

sådan ordning for omvendt betalingspligt er nødvendig som værn mod indtægtstab på grund af karruselsvig i Tyskland og Østrig.

Grunden til at Tyskland og Østrig har indgivet disse anmodninger er, at de aktuelle foranstaltninger til forebyggelse af svig er udtømt og ikke vil kunne fungere effektivt på mellemlang og lang sigt. Selv om de ikke har indgivet oplysninger om uomtvistelige tilfælde af svig på nuværende tidspunkt, har et stort antal mistænkelige virksomheder eller personer fået adgang til de tyske og østrigske markeder for gas og elektricitet og er ved at blive undersøgt. De frygter, at svig med drivhusgasemissionskvoter vil brede sig til andre handelsvarer og -ydelser såsom gas og elektricitet.

5. KOMMISSIONENS HOLDNING

Når Kommissionen modtager anmodninger i henhold til artikel 395, undersøger den disse anmodninger for at forvisse sig om, at de grundlæggende betingelser for at imødekomme dem er opfyldt, dvs. at den foreslåede særlige foranstaltning forenkler procedurerne for momspligtige personer og/eller skatteadministrationen, eller at forslaget forhindrer visse former for skatteunddragelse eller -undgåelse. I den forbindelse har Kommissionen altid haft en snæver og forsigtig indstilling for at sikre, at fravigelserne ikke underminerer det almindelige momssystem, at de er af begrænset omfang og er nødvendige og forholdsmæssige.

Kommissionen mener ikke, at anmodningerne fra Frankrig, Tyskland og Østrig opfylder de grundlæggende betingelser i artikel 395, dvs. at de hverken forenkler procedurerne for momspligtige personer og/eller skatteadministrationen, eller forhindrer visse former for skatteunddragelse eller -undgåelse. Der foreligger ingen dokumentation fra Frankrigs eller Østrigs side om skatteundgåelse, hvad angår levering af gas og elektricitet, samt teletjenester for Frankrigs vedkommende, og selv om der i den franske anmodning henvises til et tilfælde af svig i Tyskland, nævner Tyskland det ikke i sin egen anmodning.

Hvad vigtigere er, mener Kommissionen, at anvendelsen af ordningen for omvendt betalingspligt for levering af gas og elektricitet samt teletjenester vil have væsentlige negative følger for andre medlemsstater og hele det indre marked. Svig med denne type varer og ydelser kan hurtigt bevæge sig fra den ene medlemsstat til den anden på grund af den tværeuropæiske integration af denne type markeder og på grund af den store mængde transaktioner, der kan foretages på kort tid og over lange distancer, uden at det kræver fysisk kontakt mellem operatørerne.

Hvad angår gas og elektricitet, er det ligesom med drivhusgasemissionskvoter almindeligt, at sælgere og købere er etableret i en anden medlemsstat, end den, hvor det marked, hvor leveringen er registreret, befinder sig. Det betyder, at markederne i de medlemsstater, der har fået indrømmet en fritagelse, stadig kan bruges til at begå momssvig i andre medlemsstater, der ikke har fået indrømmet en fritagelse, og især uden at der er mulighed for at handle hurtigt gennem lovmæssige ændringer.

Derfor er den eneste passende og effektive måde at håndtere denne type svig på at ændre momsdirektivet på samme måde, som man gjorde med drivhusgasemissionskvoter ved Rådets direktiv 2010/23/EU, idet medlemsstaterne så får de samme foranstaltninger til bekæmpelse af svig og har mulighed for hurtigt at reagere, hvis og når denne type svig foregår på tværs af grænserne.

Denne indstilling deles af Rådet som bekræftet i erklæringen til protokollen til Rådets direktiv 2010/23/EU, hvor Rådet ikke kun forpligtede sig til yderligere drøftelser om anvendelsen af ordningen for omvendt betalingspligt som værn mod bestemte typer svig, men også

tilkendegav, at der var tale om en fravigelse af en helt særlig art, som gør det muligt at indføre en sådan foranstaltninger for hurtigt at kunne bekæmpe svig, der har ført til betydelige tab i en medlemsstat.

6. KONKLUSION

Kommissionen mener derfor, at Frankrigs, Tysklands og Østrigs anmodninger ikke opfylder betingelserne i artikel 395 i momsdirektivet, og at de vil have væsentlige negative følger for andre medlemsstater og hele det indre marked. Den modsætter sig derfor de fravigelser, der anmodes om.

Kommissionen minder samtidig Rådet om sit forslag fra september 2009 til en fakultativ ordning, der er tilgængelig for alle medlemsstater, og som bør være et tilfredsstillende middel til at imødekomme Frankrigs, Tysklands og Østrigs bekymringer. Kommissionen støtter optagelsen af gas og elektricitet samt teletjenester på listen over varer og ydelser, der i øjeblikket forhandles om. Kommissionen mener, at andre varer og ydelser, som medlemsstaterne på nuværende tidspunkt kan anvende omvendt betalingspligt på, og for hvilke flytningen af svig vil have negative følger for det indre marked, bør behandles på samme måde som leveringer af gas og elektricitet samt teletjenester.